

linje med det, vi sådan set har brugt de sidste 3 dage på og også skal bruge morgendagen på, minutløst og detaljeret at svare på en række praktiske spørgsmål.

Det kan være, jeg har taget fejl af formålet med debatten her i dag, men sådan som jeg har læst forespørgslen stillet af Enhedslisten, så har det sådan set været en debat, der handler om: Hvad er perspektiverne for en strukturreform? Hvad er visionerne? Hvad er det, vi lader os drive af? Hvad er det for nogle udfordringer, vi står med i det danske samfund, og hvordan skal vi konfrontere dem?

Det synes jeg er det, der bør være perspektivet i debatten her i dag. Jeg står ved, at jeg godt kunne have ønsket mig, at der hele vejen rundt havde været lidt længere lys på tingene her i dag. Det er overhovedet ikke et spørgsmål om at føle sig ophøjet eller om at tale ned til nogen. Det er sådan set et spørgsmål om, at hvis man vil løse det nære og det detaljerede, er man altså nødt til at starte med at kaste det store blik på tingene.

Men jeg vil sige til hr. Ole Stavad, at nu tror jeg, vi skal bevare roen. Regeringen er nærret af en sund og oprigtig vilje til med afsæt i det udspil, vi har præsenteret, at få bragt et bredt forlig hjem. Det skylder vi sådan set kommunestyret, som i alt, hvad kommunestyret har gjort og sagt, og i den måde, der ageres på derude, også efter at vi har fremlagt vores udspil, jo meget klart signalerer en forventning til Christiansborg om, at man nu laver en aftale, som er politisk bredt funderet, og som ikke blot er en landskabsreform, hvor man efter devisen »vi skal have mindre af det samme« laver færre amter og færre kommuner, men reelt laver en decentralisering. Det er vores ambition.

Jeg ser frem til fortsatte drøftelser om, hvordan denne ambition kan indfries, også i et tæt og tillidsfuldt samspil med Socialdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Karen J. Klint (S):

Det var også ministerens udsagn om de lidt forkølede reaktioner, der fik mig til at markere. Det, vi har i dag, er jo en forespørgsel til ministeren og ikke en forespørgsel til oppositionen. Så når det er en forespørgsel til ministeren ikke omkring regeringens vision, men omkring de økonomiske konsekvenser og andre konsekvenser, så er det vel naturligt, at spørgsmålene handler om konsekvenser.

Jeg har dyb respekt for, at der er stillet så mange spørgsmål, og at der også er mange af de spørgsmål, der er besvaret. Jeg har kun kunnet læse dem, ikke alle kunne jo være med i forhandlingerne. Men jeg har så også noteret mig, at der faktisk er en del af de spørgsmål, der er stillet, hvor svaret er: Det kan vi ikke svare på, fordi det kræver en særlig analyse.

Så der er faktisk nogle af de spørgsmål af ren teknisk karakter om, hvad konsekvenserne er, hvor man ikke har haft mulighed for at få de konsekvenser afdækket. Derfor havde vi også set frem til, at der så måske i dag var løftet lidt mere med hensyn til nogle af detaljerne.

Der er en detalje, som jeg vil tillade mig at spørge ind til. Ministeren sagde, at større opgaver kræver større muskler. Hvorfor har regeringen så lagt sig fast på det tal 30.000, som Strukturkommissionen også havde lagt sig fast på, men i en anden model? Nu får kommunerne jo flere opgaver, de får faktisk lidt flere opgaver, end der var i den brede kommunemodell. Det er ikke alt det, der stod til regionerne, der er løftet over til staten. Så kræver den model, der er på bordet nu, ikke flere kommunale muskler, end den model, Strukturkommissionen havde beskrevet også med tallet 30.000?

Kl. 16.55

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg ved godt, at der er en stærk efterspørgsel efter at få meget, meget præcise svar, og jeg ved også, at både fru Karen Klint nu her og måske også en række folk i den kommunale sektor efterlyser et bestemt tal, der kan styres efter. Jeg tror bare, at vi skal passe på med, at vi ikke stirrer os blinde på hellige tal.

Strukturkommissionens anbefaling er sådan set meget klar. Der er en vurdering af, hvad man mener, der skal til af bæredygtighed i forhold til at løse de opgaver, kommunerne har i dag, det er så 20.000, og der er en vurdering af, hvor meget der skal til for at være bæredygtig i forhold til at løse opgaverne i en situation, hvor kommunerne skal have markant flere opgaver, og det er så 30.000.

Det er den anbefaling, vi tilslutter os, men jo også med øje for, at det ikke er noget helligt tal, for der er jo meget forskel på, hvor de 30.000 mennesker bor, inden for hvilken geografi. Der vil være nogle steder, hvor man, hvis man lader